

Zsugori uram háza

Valahol a nyugati határszélen van egy kis, elfelejtett falucska. A szél jár már csak arra, az is a falu végén lévő házat találja meg először.

Ütött-kopott házikó. Rozszant kapu mögött található az összetákolt, náddal fedett kunyhó, melyen ki-be jár a levegő, de talán még az állatok is.

Itt lakik éhezve, mogorván, sápadt, beesett arccal egy öregember. Nevét nem ismerjük, mert azt is sajnálja, hogy ingyen megmondja másnak. Élhetne szép házban, de azt kiadta jó pénzért a rácoknak haszonbérbe.

Így gyarapította vagyonszáját, melyet vigyázva őriz! Nem is költ pénzt, tehát a kunyhó, mint mondtam, alig áll, a deszkafalak zörögnek, a tetőt is ő maga szegte nádból. Sötétség honol bent. Az üveglakot is lantona, szárított marhahólyag helyettesíti, hiszen az olcsóbb! Rossz ránézni a nyomorúságos lakra.

Ekkor jött a szörnyű hír! Bizony, a szél nagy úr volt, és az ablakot kiszakítva szétdöntötte ezt a tákolmányt.

Így járt a zsugori ember szerencsétlen házikója. Összedőlt egy szempillantás alatt. A vénember sajnálhatja, hogy ülve a pénzén, nem maradt fedél a feje felett.

Beczők Máté 7.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola